

PRES-SERVIS

NOVINSKO-IZDAVACKO PREDUZECE SAVEZA
NOVINARA JUGOSLAVIJE
PRESS PUBLISHING ENTERPRISE OF THE FEDERATION
OF YUGOSLAV JOURNALISTS

BEOGRAD — Knez Mihajlova 2/X — Pošt. fah 842
Tel. 621-578
Сек. račun 101-11/1-804
Current Account with
Yugoslav National Bank

SLUŽBA DOKUMENTACIJE
CLIPPING SERVICE

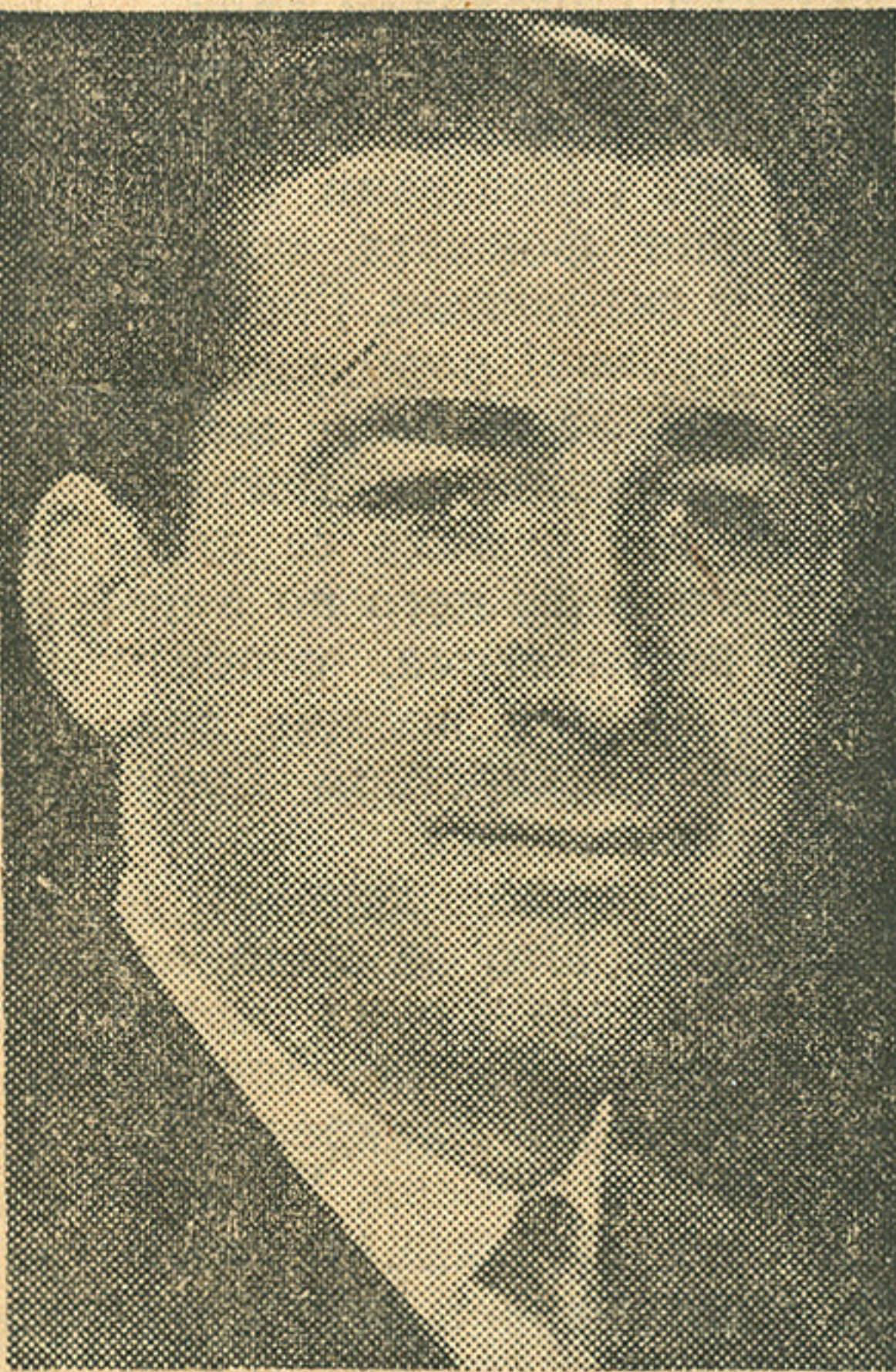
Isečak iz lista
Newspaper cutting

ПОЛИТИКА
Београд
- 3 IX. 1967

РАЗГОВОР ОВЕ НЕДЕЉЕ

**БРАНКО КОСТОВСКИ: СЦЕНОГРАФИЈА
ЈЕ СВОЈЕВРСНА ИЗЛОЖБА, ИАКО ЈЕ
КРИТИКА ЗАПОСТАВЉА**

И празником и обичним даном, сваке вечери, на свакој представи Бранка Костовског, познатог скопског сликара и сценографа можете срести у салонима Македонског народног театра. У театар је дошао пре много година, као младић који је, 1949. године, због тога што је био изразито талентован, био послат на београдску Академију ликовних уметности пре него што је завршио средњу уметничку школу у Скопљу. Тиме су професори школе у Скопљу хтели да га награде. И били су у праву. Пријемни испит, који кандидати Академије обично полажу по неколико дана, Костовски је положио за неколико часова. Професор и сликар А. Хутер „отерао“ га је из учионице чим је видео како црта и рекао: „Иди, младићу, ти си примљен“.

Ових дана Савет Македонског народног театра предложио је Бранка Костовског за највишу републичку награду, Октобарску награду. То је био повод нашег разговора, који смо водили у тескобним просторијама монтажног театра:

— Од театра се не растајете?

— Био сам изразити графичар. Волео сам плакат и опрему књига. Постао сам сценограф и сликар уљем захваљујући покојном Цици Поповићу у кога сам имао неограничено поверење. Тако сам заволео театар у коме је свака представа и за сценографа нови доживљај, стварање.

— Зар и за сценографа?

— И те како. Увек изнова замишљам амбијент у коме се одвија радња драме. И задовољство је гледати како читав један колектив игра у амбијенту који сам ја замислио и представио преко сценографије.

— Да ли то задовољство деле и други с вама?

— Не бих рекао сви. Многи не цене рад сценографа. Зато смо годинама ми сценографи били третирани као техничка лица театра, а не као уметници, креатори. Међутим, пуну салисфакцију пружили су ми режисери. Скоро сви, са којима сам радио, били су задовољни. Неки су се сувише ласкаво изражавали говорећи да су им сценографије изненађење приписујући им велики део успеха представе. А радио сам са скоро свим познатим режисерима из наше земље.

— Колико времена утрошите на једну сценографију?

— Многи мисле да је свака сценографија мала сликарска изложба. То ми је недавно рекао један наш културни радник. Ја мислим да је он у праву. Свака сценографија захтева по неколико месеци упорног рада. Можда као и свака слика или изложба. На жалост овде су неки сликари добијали Октобарске и Новембарске награде зато што су на заједничким изложбама излагали по две три слике, а ми сценографи остали смо до данас „непризнати“.

— Којој сте сценографији највише времена и труда посветили?

— „Сенкама“, за драму Е. Шварца. Она захтева технички добро опремљену сцену, а ми смо у томе сиромашни, јер, као што видите наш је Театар привремен, монтажни, са скућеним техничким могућностима.

— Страда ли ваше сликарство?

— Сценографија ми смета да сликам. Можда и због тога што не дозвољавам да други, без мог присуства намештају сцену за представу за коју сам сценографију правио ја. Желим да све буде под мојом контролом. Па ипак — најем времена да сликам. Излагао сам три пута самостално у Скопљу, Београду и Загребу, на квадринаду у Прагу, итд.

— За сценографију драме „Случај у Вишију“ предложени сте за Октобарску награду? Да ли вам је то најбољи рад у театру?

— Као и сваку своју сценографију, тако волим и ову. Кажу да је добра. Речено је много лепих речи. Тврдим да је она више пала у очи због тога што је о њој штампана највише писала. Јер обичај је да се код нас много пише о представама театра а да се преко сценографија олако прелази, иако многи мисле, да од сценографије често пута зависи и успех целе представе.

Ј. Поповски